



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LXIX. Saluum me fac Deus, &c. Carm. gen. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Atq; ad tua templa ferentes
 Munera, te super astra ferent. tu freta sagittis
 Lethalibus agmina fundis:
 Tu fortesq; domas dextras, animosq; rebelles
 Humiles tibi pendere cogis
 Vestigal fractosq; duces: auidiq; cruoris
 Vindex populi agmina perdis.
 Quiq; bibunt Nilum quâ mergitur equoris un
 Quiq; ipso fontis in ortu, (dis?
 Accurrent, pacemq; petent opulenta ferentes
 Tibi munera supplice dextra.
 Regna hominum celebrate Deū: date carmina
 Qui templa gubernat Olympi (regi,
 Aeterna æternus: cuius mortalia cuncta
 Vocem tremefacta pauescunt.
 Hunc fortem celebrate, uniq; accepta referte
 Bene gesti prospera belli.
 Cuius in Isacidis respundet gloria, cuius
 Testantur robora nubes:
 Cuius ab arcano templo uenerabilis horror
 Stupefacta in pectora manat.
 Isacidū Deus ille, Deus qui robore neruos
 Animosq; uigore suorum
 Implet: ei laudes Iacobi dicite proles.
 Etenim Deus ille deorum est.

PSAL. LXIX. *Saluum me fac Deus,*
etc. Carm. gen. 2.

SAncte parēs fer opem lasso: torrētibus undis
 Penē obruerunt me malorum flumina.

Pes nequit in molli uestigia figere limo:
 Pronumq̄ in undans uertici fluctus rapit.
 Dum clamo, arentes urit fitis arida fauces:
 Spectando lassa torpuere lumina.
 Me uexant odijsq̄ premit immanibus hostes,
 Plures inumbrant quàm capilli tempora.
 Inq̄ dies crescūt numero: & ceu rapta repeda,
 Beneparta per uim cogor illis reddere.
 Simplicitas tibi nota mea est, bone cōditor or-
 Meq̄q̄ testis semper innocentia es. (bis)
 Fac pater alme bonis ne sint mea dāna pudor,
 Dum te colentes clade cernunt opprimi.
 Te propter maledicta tuli & ludibria vulgi:
 Te propter ora turpis infecit pudor:
 Me uitant fratres, & eādem è matre creati
 Me ceu scelestum abominantur filij.
 Vror, & ira coquit penitus præcordia, leges
 Tuosq̄ ritus impij quum negligunt.
 In tua quæ iactant probra & conuicia, sacra,
 In me recurrunt, corq̄ uulnerant meum.
 Si fleo ieiunus, si macero pectora curis,
 Rident, probrisq̄ prosequuntur lacrymas.
 Si tegor incultos saccis squalentibus artus,
 Fio repente fabula & ludibrium:
 Me salibus petit è portæ statione senectus:
 Et ebriosæ sum tabernæ cantio.
 Interea curis, genitor, confectus acerbis
 Ad te recurro: tu benignus respice.
 O genitor, sine fine bonus, sine fraude fidelis,
 In rebus arctis da salutarem manum.
 Eri-

Erige penè luto absorptum: da figere gressum:
 Crudelis hostis eripe me impotentia.
 Neu rapiat torrentis aquæ uolentia, neu me
 Mergatue gurges, aut uorago absorbeat.
 Sancte parens, nullos cuius clemètia fines
 Nouit, uocantem & destitutum respice,
 Ne faciem seruo auertas, qui rebus egenis
 Supplex opè orat: subito miserum subleua.
 Mitis ades: serua hâc animâ, ut pudor obruat
 Qui ceu relictû me enecât cõuicijs. (hostes,
 Tu testis probri mihi ignominia: qz superba:
 Tu testis hostes quàm proteruè illuserint.
 Cor dolor urebat: socius mihi nemo doloris,
 Nemo dolorem qui leuaret anxium.
 Dulcia felle mihi tingebant fercula amaro:
 Pro uino aceti porrigebant pocula.
 Ergo uictum illis uitient aconita uicissim:
 Merorqz læta obnubilet conuiuia.
 Vnde sibi placidæ promittunt ocia pacis,
 Hinc semen illis pullulet discordiæ.
 Caligent oculi, & nutent uestigia: uires
 Elumbe corpus deserant, iram tuam
 Sic meritos effunde super: tuus hauriat illos
 Furor. colonis tecta uidua mereant:
 Qui deserta habitat tentoria nemo superfit,
 Quia persequuntur dextera afflictos tua.
 Afflictos miserosqz procaciter insultantes,
 Verbis acerbant uulnèra atqz iniurijs.
 Tu sine peccatis cumulèt peccata, nec unquã
 Dulcem æquitatis sentiant tractum tuæ.
 Impia de tabulis uiuentum nomina dele:

Tuos nec inter hos recense filios.
 Me tenuē a fili etūq; tua, pater optime, dextra
 Erige, locoq; siste tutum in arduo.
 Hic ego carminibus rerum super astra parentē
 Tollam, & celebri gratias in cœtu agam.
 Gratius hoc illi est quā si cadat hostia ad arā
 Vitulus tenellus iam coniscans cornibus.
 Aspicient mites, & pectore gaudia uoluent.
 Deum colentum læta cōrda gestient.
 Audit enim Dñs tenues, nec despicit ægros
 Ob nomen eius uinculis coërcitos.
 Vnū igitur tellus colat hunc, & pōtus, & æther,
 Et quicquid æther, terra, pontus continet.
 Qui facit incolumem pulchrā florere Sionem,
 Vrbesq; Iudæ mœnibus cingit nouis:
 Meriturq; suis rura antè inculta colonis,
 Tenenda blandis quæ relinquunt liberis.
 Quæ placida teneat series in pace nepotum,
 Quicumq; Domini nomen & numē colūt.

PSAL. LXX. *Deus in adiutorium me-
 um intende: Domine ad adiuuandum, &c.*

Carm. gen. 17.

O Deus præsens ades, & periculis
 Me præsentibus eripe:
 O Deus duros propera labores
 Confestim auxilio ut leues.
 Qui meam quærunt animam, erubescant,
 Fœdam ignominiam ferant:
 Et fuga turpi doceant malignis

Qui